

Ой ти, птичко жолтобоко,

Не клади гнізда високо,

Клади на зеленой травці,

На молоденькой муравці.

От ястреб над головою

Висит, хочет ухватить,

Вашею живет он кров'ю,

От, от, кохті он острит.

Стоїт явор над горою,

Все киваєт головою;

Буйні вітри повівають,

Руки явору ламають.

А вербочки шумят низько,

Волокут мене до сна,

Тут течет поточек близько,

Видно воду аж до дна.

На что же мні замишляти,

Что в селі родила мати?

Нехай у тих мозок рветься,

Кто високо вгору дметься.

А я буду собі тихо

Коротати милий вік,

Так минет мене все лихо —

Щастлив буду чоловік.